

baletu „Džin“, v katerem se je dvignila njegova fantazija v popolni prostosti, — potem v operi „Matija Korvin“. Tedaj navdušenje njegovih občudovateljev že ni poznala nikakih mej, in počutil se je že na potu, zjednačiti se z najboljšimi mojstri.

Med tem se je pa zgodilo, da je poskusila Maud brez soprogove vednosti poravnanje razmer s svojim očetom. Napisala mu je nežno in pokorno pismo, v katerem ga je prosila za odpuščanje. Mislila je, da bode plemeniti lord mogoče manj strog nasproti soprogi Marackzya, ki je bil po občni aklamaciji priznan za velikega skladatelja, kakor nasproti Stenia, ki je bil le reven virtuozi. Toda za teden dni je dobila svoje pismo neodprto nazaj.

(Dalje sledi).

Novice.

— **S sabljo po glavi.** Prejeli smo naslednji popravek: Nst. 753/00 Slavnemu uredništvu „Novice“ v Ljubljani. Temeljem §. 19. tiskovnega zakona poziva podpisano državno pravdnništvo po sporazumljenju s c. in kr. 3. kornim poveljnimstvom slavno uredništvo, da objavi z ozirom na članek v listu št. 35. z napisom: „Glavo je s sabljo presekalo“ sledeči uradni popravek: Ni res, da je glavo s sabljo presekala neki stotnik rezervistu njegove kompanije, ker je rezervist zanikarno šel brez stotnikovega dovoljenja vodo pit. Ni res, da ga je rezervist, oče 5 ali 6 otrok, umrl. Ni res, da se je zgodil uboj. Stvar se marveč skrči na to, da se je na poti lovskega bataljona št. 7 blizu Rakeka dne 24. avgusta 1900 poveljnik prve stotnije vsled upora nekaterih vojakov pri zajemanju vode primoranega videl, orožje rabiti, da bi si pridobil potrebne pokorščine, in da je pri tem lovec-reservist šamskega stanu zadobil lahko oškodo na glavi, ki se je v nekaterih dneh brez vsacih nasledkov zacelila. Vojaško-sodne poizvedbe o tem dogodku se višje. C. kr. državno pravdnništvo. V Ljubljani, dne 12. septembra 1900.

— **Osebnosti.** Škof v St. Cloudu v Ameriki preč. gosp. A. Trobec je prišel minoli teden na nekaj časa na Kranjsko in sicer v svoj rojstni kraj v Polhovi Gradec. — Pravni praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani gosp. Anton Kuder je imenovan asistentom pri finančnem ravnateljstvu gosp. Herman Salomon in Avgustin Zajec sta imenovana za računski asistenti pri deželni vladi.

— **Odlikovanja.** Arhitekt gospod Makso Fabiani, doma iz Kobdilja na Krasu, je dobil na svetovni razstavi „Grand prix“. Portir v ljubljanski tobačni tovarni gosp. Fran Fruchs je povodom svojega umirovljenja dobil srebrni služni križec.

— **Maša zadušnica** za pokojno cesarico Elizabeto so bile dne 10. t. m.

— **Slovenska umetniška razstava** se otvori v soboto dne 15. t. m. opoldne na slovesen način in bo odprta do dne 15. oktobra. Isti večer bo v „Narodnem domu“ slavnostna akademija s prav odbranim vspehom.

— **Slovensko gledališče.** Nova sezona se otvori dne 22. t. m. z opero „Aida“.

— **Katoliški shod v Ljubljani** se je vršil od ponedeljka do srede. Udeležilo se ga je poleg kardinala Misije, škofa Jegliča in škofa Napotnika nad 400 duhovnikov in nad 1000 oseb kmetskega ljudstva.

— **Slomškova zveza** se je ustanovila minoli ponedeljek. Pristopilo jej je 80 učiteljev in učiteljic. „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ ima 1900 članov.

— **Premije za učitelje.** Metelkove premije za učitelje so letos prejeli gg.: Anton Smerdeh, Š. Tomažič, Jos. Čerin, Leopold Punčuh, K. Završnik in M. Konjar. Premije za vrtarstvo so dobili gg.: V. Sadar, V. Burnik in I. Žirovnik.

— **Slovenci iz Trsta in okolice** nameravajo dne 7. oktobra obiskati umetniško razstavo v Ljubljani in prirede tem povodom poseben vlak. To naznanilo je v Ljubljani obudilo veliko veselje in se že delajo priprave, da se Tržačani lepo sprejmejo.

— **V cestni odbor** senožeški je deželni odbor poklical gosp. Franjo Šušo, posestnika v Senožčah in gosp. Ivana Jurco, posestnika v Bukovju; v cestni odbor ribniški je poklical dež. odbor gosp. Josipa Merherja, posestnika in trgovca v Dolenji vasi, in gosp. Antona Andolska, župana v Velikih Poljanah.

— **Esfektno tombolo** s 1000 srečkami je dovolilo ministrstvo gasilnemu društvu v Kranju.

— **V novomeški okrajni šolski svet** sta bila kot zastopnika učiteljstva izvoljena gg. nadučitelj Andolšek in učitelj Matko.

— **Avstro-ogrška banka** je sklenila sezidati v Ljubljani svoje lastno poslopje in je v to svrhu kupila del nekdanj Köslerjevega vrta v Knafljevih ulicah.

— **Shod v Ribnici.** Dne 9. t. m. se je vršil ob izvanredno veliki udeležbi shod volilcev, na katerem je poročal poslanec Višnikar o delovanju dež. zbora. Poslancu se je izteklo zaupanje.

— **Državnozbornske volitve na Kranjskem** se bodo vršile iz pete kurije in iz kmetskih občin neposredno in ne več po volilnih možeh. Peta kurija in kmetske občine bodo volile še pred Božičem, mesta in veleposestva pa po novem letu.

— **Vipavska železnica.** Deželni odbor goriški je naročil denarnemu kreditnemu zavodu v Trstu, da takoj naloži pri prometnem denarnem zavodu na Dunaju na razpolago železniškemu ministru 100.000 gld. in to kot prispevek goriške dežele za nakup osnovnih akcij vipavske železnice.

— **Volilno gibanje** utegne postati tudi na Kranjskem prav živahno. Zlasti zanimiva bo volitev v dolenjskih mestih, ki jih je dozdaj zastopal Šuklje, in v okrajih kmetskih občin, ki sta jih zastopala poslanca Pfeifer in Vencajz.

— **Šulvereinska šola v Domžalah.** Tirolci v Domžalah se pehajo, da bi ondotno šulvereinsko šolo prevzela občina. Ta je že itak revna, sicer pa je to iz narodnostnih ozirov nedopustno in upamo, da bodo ti poskusi pri vseh poklicanih faktorjih naleteli na najodločnejši odpor.

— **Slomškova slavnost v Ljutomeru** je bila znamenita narodna manifestacija. Udeležnikov je bilo okoli 6000. Okrajni glavar Supantschitsch je dal konfiscirati zastavo celjskega Sokola. Upamo, da pride to v drž. zboru na razpravo.

— **Državnozbornske volitve na Štajerskem** so že razpisane. Vršile se bodo v prvi polovici meseca januarja in sicer bo volila 5. kurija dne 3. januarja, kmetske občine dne 8. mesta in trgi dne 11., trgoviaske zbornice dne 14. in veleposestva dne 15. januarja.

„Südsteirische Volksbank“ so ustanovili v Gradcu. Opetovano smo že opozarjali slovensko javnost, na to nevarnost. Naši zagrizeni narodni nasprotniki, ki imajo že itak vsa javna sredstva v svojih rokah in jih brezobzirno uporabljajo v neednakem boju proti nam, so zdaj organizirali celo svoj kapital z očitnim namenom, da nas čim preje, zlasti na meji, gospodarsko osužnijo. Ako hočemo zlobne nakane naših nasprotnikov preprečiti, treba, da zlasti „Naša straža“ obrne vso svojo pozornost na severno mejo in s pomočjo slovenskih

denarnih zavodov gospodarsko okrepi naš živelj, kjer je v nevarnosti, da ga požre nenasitni tujec.

— **Družba sv. Mohorja.** Število udov družbe sv. Mohorja je letos napredovalo od 78 103 na 78 596, to je: 493 udov več kakor lani! Teh 78 596 Slovencev-Mohorjanov se razdeli po posameznih škofijah in krajih tako-le: 1. Goriška nadškofija 8.610 udov, manj 294. 2. Krška škofija 6.368 udov, več 141. 3. Lavantinska škofija 25.796 udov, več 990. 4. Ljubljanska škofija 30.106 udov, manj 636. 5. Tržaško-koprška škofija 4 016 udov, več 28. 6. Sekovska škofija 564 udov, več 39. 7. Somboteljska škofija 344 udov, več 28. 8. Zagrebška nadškofija 545 udov, manj 23. 9. Senjska škofija 213 udov, manj 1. 10. Poreška škofija 130 udov, več 19. 11. Djakovška škofija 62 udov, več 15. 12. Bosniška škofija 237 udov, več 10. 13. Videmska nadškofija 194 udov, manj 3. 14. Razni kraji 526 udov, več 208. 15. Amerikanci 804 udov, več 14. 16. Iz Afrike in Azije 81 udov, manj 42. Pregled nam kaže, da smo napredovali v 10 škofijah (in sicer za vkup 1492 udov), nazadovali pa v 6 škofijah (za vkup 999 udov). Lavorika gre letos lavantinski škofiji, kjer je število poskočilo za 990 udov. Vesel je napredek tudi v krški škofiji, kjer štejemo 141 udov več. Po raznih krajih je narastlo število za 208 udov. Rokopisov je družbenemu odboru v tem letu došlo 76. V zadnji svoji seji je odbor sprejel sledeče: a) Večja dela: 1. J. M. Seigerschmied: „Pamet in vera“. Apologetičen spis. 2. M. Cilenšek: „Naše koristne rastline“. 3. J. Koprivnik: „Umni vrtnar“. b) Leposlovne vsebine: 1. T. M. Dovič: „Oskrbnikov sin“. Povest. 2. Malograjski: „Nehvaležni sin“. Povest. 3. Isti: „Miklova lipa“. Povest. 4. Isti: „Pisana mati“. Povest. 5. Fr. Ks. Meško: „Pripovedka“. Povest. 6. Pavel Perko: „Umrli...“ Črtica. 7. Podgoričan: „Prvi hleb“. Povest. 8. Ivan Pucelj: „Kakor na kup, tako s kupa“. Povest. 9. Gr. Rant: „Nesrečna človeka“. 10. Ivo Trošt: „Kdor zna, pa zna“. Povest. 11. Dr. J. Vošnjak: „Blagor mirnim!“ Dve povesti. 12. Isti: „Ne vdajmo se!“ Kratkočasnica v enem dejanju. c) Poučne vsebine: 1. Anton Janežič: „Najvažnejše določbe o novem davku“. 2. J. M. Dovič: „Ob Prešernovi stoletnici“. 3. J. Koprivnik: „Grozni plesen“. 4. Isti: „San jozeski kapar ali ščitar“. 5. J. Lesar: „† Nadučitelj Jožef Raktelj“. 6. Ivan Planinec: „Slovensko planinsko društvo“. 7. Fr. Praprotnik: „Zasajajmo le lepa drevesa“. 8. Fr. Podbor: „Gospodarske drobtinice“. 9. Fr. Šegula: „Razgled po katoliških misijonih“. 10. Lj. Stiasny: „Slovenska naselbina pri Vladikavkazu na Ruskem“. 11. Fr. Štingl: „Zavetniki posameznih stanov“. 12. Isti: „Zgodovinske črtice“. 13. Isti: „Iz življenja imenitnih mož“. 14. Fr. Uršič: „Novi zakon o prejemščinah“. 15. Dr. J. Vošnjak: „Streljanje proti toči“. 16. J. B. T.: „Opatija Zatičina“. d) Razne pesmi so poslali pesniki: Fr. Ks. Meško, Fr. Neubauer, Rad. Silvester, Ljudmila, R. Kósar.

— **Značilna beseda.** Te dni je imelo laško politično za Istro svoj občni zbor v Pazinu. Prišel je tudi istrski zastopnik pete kurije, dr. Bartoli, ki je pri ti priložnosti storil značilno izjavo: V obče zanima nas Italijane to, kar se godi v Avstriji, samo do gotove meje.

— **Cesar v Gorici.** Po najnovejši določbi, pride cesar dne 29. septembra v Gorico, na proslavo 400letnice združenja Goriško-Gradiščanske s habsburškim cesarstvom. Minoli teden so bili poklicani župani političnega okraja goriškega na glavništvo v Gorico, kjer se jim je povedalo, da k sprejemu cesarja ne smejo priti z narodnimi zastavami.

— **Škandalozno razkritje.** Tržaški „Avanti“ se poroča, da se je te dni vršila pri deželnem sodišču v Trstu kazenska obravnava proti Antonu Žerjalu radi hudodelstva protinarnodnih pohotnih činov, katero hudodelstvo je izvršil dvostransko na telesu dr. Gvidona d' Angeli, odvetnika in državnega poslanca tržaškega. Žerjal je bil obsojen na 4 me-

sece težke, poostrene ječe. Sodni dvor je upošteval olajševalno okolnost, da je bil obtoženec izzvan od odvetnika dr. d' Angeli k nesramnemu činu. Postopanje proti dr. d' Angeliju je zastarelo, ker je prešlo od zadnjega čina že več nego pet let.

— **Umrli** je 12. t. m. v Ljubljani občespoštovani narodnjak občinski svetnik gosp. Jan Dejak, pomorski kapitan v p. in posestnik star šele 44 let. N. v m. p.!

— **Ponesrečil** je učitelj gospod Florijan Rozman iz Krškega. Na cesti blizu Radovljice je padel s kolesa, si izpahnil roko, si zlomil jedno rebro in se na glavi močno poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

— **Pri streljanju** je ponesrečil Štefan Verbič iz Kosez. Pri nabijanju topičev se je vnel smodnik in mu pahnil v obraz. Težko poškodovanega so ga pripeljali v ljubljansko bolnico.

— **Gadje gnezdo v otroški postelji.** V neki koči pri Brezovi rebri poleg Dvora so stariši pustili svojega otroka doma v postelji. Ko se oče vrne domov vidi, da leze velika kača otroku v usta. Mož zgrabi gada in ga potegne otroku iz ust. Našli so potem še celo gnezdo s petimi gadi v tisti postelji.

— **Poboji.** V Lescah je bil zaklan 22letni Janez Primožič iz Zagorice. — Na Breznici je neki gostač dvakrat nevarno sunil z nožem hlapca Komana.

— **Nevarnega tatu** je vjel orožnik Jurca na cesti iz Lesc na Bled. Tat pravi, da se zove Mihael Milečki in da je iz Trsta. Na sumu je, da je gostilničarju Ferjančiču v Planini ukradel hranilnično knjižico za 247 K, in da je tudi več družih tatvin izvršil. V Lescah je tat vrgel v stranišče več vitribov in hranilnično knjižico za 200 K, glasečo se na ime Jos. Legata.

— **Ogenj.** V ponedeljek zvečer je na Dol, Vrh pri Št. Petru na Dolenjskem nekemu posestniku pogorelo vse imetje. Škode je do 12.000 kron.

— **Strossmayer-ja 50letni škofovski jubilej** bil je velikanski. Od vseh strani, koder prebivajo Slovani, došle so deputacije v Djakovo, da se poklonijo velikemu geniju in največjemu dobrotniku Slovanov. Pisem in brzojavk došlo je na tisoče. Tudi spodnje-štajerski Slovenci so bili osebno zastopani in iz Celja odposlal se je v imenu spodnje-štajerskih Slovencev telegram, ki v gorkih besedah izraža blagemu jubilarju udanost in ljubezen. Bog nam ohrani sivega starčka škofa Strossmayerja do skrajne meje človeških dni v zdravju in čilosti!

— **Umor gimnazista Winterja.** V Konicah se je vršila obravnava proti židu, kramarju Israelskemu, ki je bil obdolžen, da je pomagal umoriti 18letnega gimnazijsta Winterja, čegar truplo in deli telesa so bili najdeni na raznih krajih. Nekdo je trdil, da je videl kramarja nesti neko vrečo, v kateri je bila — kakor je trdil — glavi podobna stvar. Ker je bilo truplo brez krvi, so antisemitje naglo razbobnali, da se je zgodil zopet nov rituvalen umor. Toda Izraelski je bil docela oproščen.

— **Stekel pes med plesalci.** V ogrski vasi Mali Halmaš je priredilo rumunsko občinstvo zabavo s plesom. Ko so se plesalci pripravljali na četvorko, je planil v sobo stekel pes ter začel grizti okoli sebe. Pes je ugriznil petero oseb, katere so prepeljali v Pasteurjev zavod.

— **Možu odsekala glavo.** Mitroviški „Branik“ poroča: V Subotiču je živel Simo Hadžić, kovač, s svojo ženo Smiljano v slogi in ljubezni kakih 23 let, in tekom tega časa se mu je rodila hči Mileva. Pozneje je nastalo med zakoncema večkrat nesporazmljenje, prepir in tepež. Kovač je dolžil ženo, da mu je nezvesta. Dne 3. julija sta se zopet sprla, ker Smiljane ni bilo dolgo domov. Okoli 5. ure popoldne je

šel kovač v gostilno ter se vrnil ob 2. uri ponoči pijan. Smiljana mu je celo priredila posteljo. Zjutraj pa sta se začela prepirati iznova. Kovač je dejal celo, da jo ustrelji, in začel je nabijati puško rekoč ženi, ki je delala peko, naj dene kruh hitro v peč, ker potem mora s sveta. Smiljana je pobegnila k sosedu Jeramiču, proseč ga, naj pomiri njenega moža. Jeramič je šel z ženo h kovaču, a besni Hadžić je zapodil oba. Med tem je poskrila Smiljana puško, vse nože in sekire ter pobegnila. Ali Simon Hadžić je našel puško ter zaklical zanjo: „Boga ti, kad se vratiš, biti češ gotova!“ Črez eno uro se je Smiljana vrnila in našla moža spečega v postelji. Šla je v kuhinjo po sekiro ter mu odsekala glavo. Zato je dobila 5 let težke ječe.

— **Najboljša madjarska umetnika** sta Hrvata Bukovac in Frangeš Rimska „Tribuna“, ki je med najodličnejšimi italijanskimi listi, piše namreč pod naslovom „L'Ungheria“ o madjarskih umetnikih na pariški razstavi ter hvali med vsemi najbolj Bukovca in Frangeša. Znano je, da je dobil Bukovac kot „madjarski“ umetnik odlikovanje na pariški razstavi. Tako znajo Madjari hrvatske talente zlorabljati za lastno slavo!

— **Blaznik v muzeju.** Iz Florence poročajo: V egiptanskem muzeju je neki nadzornik nakrat zblaznel, ranil ravnatelja Scifonija smrtno in razbil ali poškodoval več dragocenih, jako redkih stvari, med temi neko grško vazo, ki je vredna baje $\frac{1}{4}$ milijona lir.

— **Proti dvoboju.** Ni dolgo temu, kar je bil kasiran avstrijski častnik markiz Tacoli, ker je odklonil poziv na dvoboj sklicuje se na svoja verska čustva. Častni svet časniški je spoznal, da je častnik s tem kršil stanovsko čast, pokazavši se strahopetca, ter ga je prisilil, da je odložil dostojanstvo častnika. Ta afera je delala mnogo prahu. Vzlasti po konservativnih častnikih je bilo razburjenje veliko. Sedaj pa je posegla v razpravo jako visoka oseba, Don Alfonso Bourbonški. Pisal je Tacoliju pismo, v katerem izreka, da katolik nikdar ne sme sprejeti poziva na dvoboj. Ali on obsoja tudi nekatolika, ako se je dvobojeval, ker je dvoboj sploh barbaričen običaj, vreden divjakov, a nevreden civilizacije. Don Alfonso je uverjen, da se bo čez sto let o tako imenovanih „častnih aferah“ govorilo z istim uspehom, kakor se govori o tako imenovanih „božjih sodbah“ srednjega veka. Govorilo se bode: Ali so bili ti ljudje res sužnji brez vsake duševne nezavisnosti, da so se pokorili taki, od nikogar sankcionirani, surovi neumnosti? Žalostno je misliti, da mnogi ljudje, ki stoje na zadostni višini napredka sedanjega časa, bi mogli umeti, da je dvoboj istotako smešen kakor junaštva don Kišota, da ti ljudje inteligenco sramotno silijo v jarem manjšine in si trepetaje dajejo obešati ključavnico na usta. To ni in subordinacija, ampak sledimo le zakonu, ako protestujemo proti kaki zlorabi. Don Alfonso vprašuje tudi, ali je res to dokaz posebnega junaštva, ako gre kdo v dvoboj, ker mora, prisiljen v to od tovarišev, in ker ve, da bo sicer izključen iz občevanja z njimi, ali pa da ga celo postavijo na ulico? Pred alternativo je: ali umoriti, ali se dati umoriti, ali pa uničiti svojo eksistenco. To je žalostna alternativa. Resničen pogum je — zaključuje don Alfonso — kar je storil markiz Tacoli.

— **Knez črnogorski v nevarnosti.** Ko je bival knez Nikola v italijanski luki Bari, je dobil za stražnika policijskega komisarja Veranica. Komisar je moral od daleč spremljati kneza povsod in skrbeti, da se mu kaj ne zgodi. Skrb za varstvo in velika odgovornost pa sta komisarju zmešali glavo. Ko je šel knez v luko na sprehod, je komisar nakrat zblaznel ter začel kričati, kazaje na kneza: „K meni, tri, štirje možje! Vrzimo tega starca v morje!“ Knez je prebledel in potegnil meč. Množica pa je zgrabila blaznika in ga odvedla na policijo.

— **Nesreča z dobitkom.** Dobitek je pripravil na be-raško palico nekega nemškega brodarja. Mož je živel v precej dobrih razmerah, ko je nakrat zadel glavni dobitok na srečko števil. 18.427 v znesku 40 000 mark, poslal je srečko na monakovsko banko v navadnem pismu in dal na pismo tudi navadno znamko za 10 pf-nigov. Monakovska banka, ki je imela nalogo izplačevanja dobitkov, ni brodarju nič odgovorila, in ko je brodar vprašal, kaj je z njegovim glavnim dobitkom, odgovorilo se mu je, da banka njegove srečke ni dobila v roke. Brodar je tožil banko, a zgubil je pravdo v vseh instancah. Zgubil pa pri tem ni samo srečke, ampak zapravil je s pravdo toliko, da so mu nedavno prodali hišo in brod ter je srečni loterist sedaj navaden berač.

— **Najglobokejše mesto na Oceanu.** Ko so preiskovali morsko dno, je našel američanski kabel-parnik „Nero“ med Juam in Midway v filipinskem arhipelju globočine 9636 in 9435 m. Najglobokeje mesto, katero so do zdaj poznali, znaša 9427 metrov in leži severovzhodno od Nove Zelandije in vzhodno od kermadeških otokov.

— **Morska kača.** „Amerikanski Slovenec“ poroča z dne 14. m. m.: Danes se je prikazala pri Kingston prava morska kača. Ljudje so jo opazili, ko je držala svojo grozno glavo iz vode. Pravijo, da je oblika njene glave telečja, njene oči so bistre in ognjene, na vsaki strani gobca pa ima velike goste brke. Glava in vrat imata sivo barvo. Kača je jako hitra plavalica. Najbliže pa je to kaka velikanska morska jegulja. Po našem mnenju pa je bila najbrž kaka — časnikarska rasa.

— **»Slovenski Sokol« v Ameriki.** Poroča se iz Leadville (Colo): Tukaj smo ustanovili društvo „Slovenski Sokol“, „Slovenic American Eagle Club“, ki vzlic slabim časom še precej dobro napreduje. V „Slovenskem Sokolu“ nas je zbranih nad 50 čvrstih slovenskih mladeničev, ki skupno gojimo telovadbo in delujemo po svojih močeh, da oživimo narodno zavednost med rojaki. Predsednik in ustanovitelj „Sokola“ je gosp. Vekoslav Kostelec, doma iz Fužin na Dolenjskem ter se je že mnogo trudil in mnogo žrtvoval za slovensko stvar v Ameriki. Tukaj je dosti slovenskih rojakov. Ti delajo večinoma v rudotopilnicah, kjer zaslužijo po dva do pet dolarjev na dan. Mnogo jih je tudi v rudokopih, v katerih pa je delo radi vode silno težavno. V okolici pa je tudi kakih 50 rudokopov, kjer kopljejo zlato. Naši slovenski rojaki pa niso samo delavci. Nekateri so tako srečni, da imajo lastne rudokope. Prvi med njimi je gosp. Josip Golob, doma iz Semiča, ki ima po občni sodbi že več kakor milijon goldinarjev premoženja. Tudi marsikateri drugi je že našel srečo pod zemljo. Leadville je jedno najvišjih mest v Ameriki, leži namreč 12 000 čevljev nad morjem, v velikem jarku nepreglednih „Rocky Mountain“ ali kamenitih gorâ. Naj bi „Slovenski Sokol“ v teh slavnih gorah zbiral pod svojo zastavo vse slovenske rojake, ki se tam nahajajo in naj budi in krepí v njih narodno zavednost, da ostanejo zvesti svojim slovenskim materam in svojemu slovenskemu narodu.

— **Življenje Slovencev v Severni Ameriki.** „Amerikanski Slovenec“ ima iz mesta Leadville v pokrajini Dakoti države Colombija sledeče zanimivo poročilo: „Katoličanov nas je tukaj kakih 25 družin. Imamo svojo cerkev in pa tudi katoliško šolo. Slovencev nas je samo pet v tem kraju. Gosp. Mihael Černič, doma iz Debrece na Dolenjskem, je že star tukajšen naseljenec ter ima tudi veliko prodajalno z mešanim blagom. Pri trgovini mu pomagata M. Lukanič in J. Tomec, doma iz Dragatuša. Gosp. Št. Radovič ima tukaj izvrsten hotel, kjer se obilni tujci čutijo kakor doma. Znano vam je že tudi gotovo, da je naša Dakota „Prohibition State“, t. j. da se v nji ne sme točiti nobena opojna pijača. Gosp. Math. Vertin okrepčuje žeje z „icecold lemonade“ in drugimi mrzlimi pijačami in smodkami. Delavci so bili in so še vedno jako redki; plača je po dva dolarja na dan.“